

רע"פ 1181/17 - שמואל בן חמו נגד הועדה המקומית לתכנון ולבניה, חוף אשקלון

בית המשפט העליון

רע"פ 1181/17

כבוד השופט ס' ג'ובראן
שמואל בן חמו

לפני:
המבקש:

נגד

הועדה המקומית לתכנון ולבניה, חוף אשקלון

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע מיום 26.12.2016 בעפ"א
1181-17-21971 שניתן על ידי כבוד השופט א' אינפלד

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' אינפלד) בעפ"א 1181-17-21971 מיום 26.12.2016, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט השלום באשקלון (השופט ע' כפכפי) בבב"נ 1181-17-53336 מיום 30.11.2016, בה נדחתה בקשת המבקש לבטל או לדחות צו הריסה מנהלי.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 21.11.2016 נחתם צו הריסה מנהלי המתייחס לבנייה קלה ללא היתר ביישוב ניצן. דוח פיקוח מאותו היום מתעד קרוואן קיים, שמצד אחד שלו תוספת בנייה ישנה ומצדו האחר התוספת הנדונה, שהייתה בשלבי הבנייה הסופיים במועד הפיקוח. על בסיס דוח זה חתם מהנדס הוועדה המקומית על תצהיר, שעל בסיסו ניתן הצו המנהלי. בית משפט השלום דן בעילות לביטול צו הריסה מנהלי ומצא כי אלה לא מתקיימות בעניינו של המבקש. עוד קבע בית משפט השלום כי אין יסוד לטענת האכיפה הבררנית שהעלה המבקש. על יסוד האמור דחה בית משפט השלום את בקשת המערער לדחות או לבטל את צו ההריסה המנהלי. המבקש ערער על החלטה זו לבית המשפט המחוזי. המבקש גרס

עמוד 1

שם כי נוכח הקושי למציאת דיור ראוי, נוכח הכנסותיו הנמוכות, נוכח מצבו המשפחתי והצורך להרחיב את שטח המחיה ונוכח נסיבות אתר הקרוואנים בניצן - יש לבטל את הצו או לדחות את קיומו. בית המשפט המחוזי קבע כי לא היה מקום להתחשב בשיקולי החסד שנזכרו בבחינת בקשתו. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום להתערב בהכרעות בית משפט השלום בנוגע להיעדר הוכחתה של אכיפה בדרנית או בעניין היעדר קיומן של עילות לביטולו של הצו. לפיכך, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש.

3. בבקשתו זו, עותר המבקש לקבלת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. המבקש סבור כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא התיר לו ארכה של 6 חודשים למציאת פתרון. נוסף על כך, המבקש חוזר על טענתו בעניין אכיפה בדרנית ואף טוען כי לא היה מקום למתן צו הריסה נוכח זמניות המבנה ביישוב זה - אשר יועד כאתר זמני למפוני גוש קטיף.

4. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגיה עקרונית, בעלת חשיבות כללית - משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). לא מצאתי כי טעמים אלה מתקיימים בבקשה שלפניי (והשוו: רע"פ 3187/15 חטיב נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה - לב הגליל (22.2.2016)). יתרה מזאת, לגופם של דברים, איני סבור כי עניינו של המבקש הוא מאותם מקרים חריגים בהם יש מקום להורות על ביטולו של צו הריסה מנהלי (וראו: רע"פ 755/17 מוסא נ' יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה - ירושלים, פסקה 8 (30.1.2017); רע"פ 5387/16 אלראזק נ' מדינת ישראל - יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים, פסקאות 16-17 (19.9.2016)).

5. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז בשבט התשע"ז (12.2.2017).

ש ו פ ט